

Երևան, 10 Փետրվար, 2020

Տերութափ Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, Կուլ ինձ իմասկութիւն կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

Աշխոս 46

ԱՄԵՆԱԿԱԼ ԱՍՏՈՒԱԾԸ ՄԵԶԻ ՀԵՏ Է

Ասպուած է մեր ապաւէնն ու զօրութիւնը,
նեղութեանց մէջ շուկով հասնող օգնականը:
Հեփեւաբար մենք չենք վախնար, նոյնիսկ եթէ աշխարհը սարսի,
եւ լեռները իյնան ծովերուն խորը:
Նոյնիսկ եթէ ալիքները շառաչեն ու փրփրին,
եւ լեռները դողան անոնց կարաղութենէն:
Ամենակալ Տէրը մեզի հետ է. մեր հայրերուն Ասպուածը մեր ապասկանն է:
Եկէք, փեսէք Տիրոջ գործերը,
զարմանահրաշ գործերը՝ որ ան կ'ընէ երկրի վրայ:
Աշխարհի չորս անկիւններուն՝ պարերազմները կը դադրեցնէ,
աղեղները կը կոփրէ, նիզակները կը փշրէ,
եւ վահանները կրակով կ'այրէ:
«Դադրեցուցէք ձեր կորիւները, եւ ճանչցէք թէ ես եմ Ասպուածը,
ես է որ կ'իշխեմ ազգերուն, ես կը դիրեմ աշխարհին»:
Ամենակալ Տէրը մեզի հետ է.
մեր հայրերուն Ասպուածը մեր ապասկանն է:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՕԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուրբ աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարյու մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նամապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻ
23 - 24 ԳԼՈՒԽ

ԵՐԵՄԻԱՅԻՆ ՊԱՏԳԱՎԾԸ ՄԱՐԳԱՐԵՄՈՒՄ ՄԱՍԻՆ (23:21-32)

Ահա մարգարէներն ու քահանաները Ասպուծոյ աքին խոփորեցան ու մոլորեցուցին ժողովուրդը, Ասպուծոյ անունով սուս մարգարէութին ընելով: Անոր համար ալ Տէրը կը զգուշացնէ զիրենք, ըստով. «Ձեզի մարգարէութին ընտղներուն խօսքերուն մտիկ մի ընկը, անոնք ունայնութեան կը բանին ձեզ, իրենց սրբին բուսիլը կը խօսին, ոչ թէ Տիրոջ բերնէն» (16 հմր): Ահա Տէրը յստակօրէն կ'ըսէ. «Այս մարգարէները ես ջրկեցի, ես անոնց շխօսեցայ» (21 հմր), այլապէս եթէ Տիրոջ խօսքերը ըլլային, ապա ժողովուրդը պէսք էր ազդարարէին որպէսզի իրենց սխալ ու չար ճամբէն եփ վերադառնային: Ընդհակառակը անոնք առաւել եւս կը քաջակերեն այդ ձեւը (22 հմր):

Այնապէս կը ներկայացնեն իրենց արարքը, որպէս թէ Տէրը չի գտնեն իրենք ինչ կ'ընեն: Ասպուծոյ անունը կ'օգտագործեն, սուս մարգարէութին ընելով: Որպէս թէ երազներ կը գտնեն անով ժողովուրդը մոլորեցնելու եւ ճշմարիփ ասպուածպաշփութենէն զիրենք հեռացնելու, ինչպէս իրենց նախահայրերը ըրին Բահատի պարճառով (25-27 հմր):

Ով որ իրաւ երազ կը գտնեն, թող որ ըսէ երազ է, եւ ով որ կը մարգարէնայ, թող ըսէ, այլապէս, յարդը եւ ցորենք նոյնը չեն, անոր համար ալ Ասպուծոյ խօսքը կրակ է, որ կ'ուփէ յարդը, եւ նման այն մուրճին որ ապահաժը կը կոփրէ (28-29 հմր), այնապէս պիփի ըլլայ նաև Ասպուծոյ դաստիարակն այդպիսիներուն նկարմամբ:

Որպէզի կարենան ժողովուրդը մոլորեցնել այսպէս կ'ըսեն, «Տէրը այսպէս ըսաւ» (31 հմր), բայց Տէրը կը զգուշացնէ որ ես զանոնք ջրկեցի ու անոնց չպափուիրեցի (32 հմր):

ԱՍՏՈՒՅՑ ԲԵՌՈՅ (23:33-40)

Այս է բարբերութինը Ասպուծոյ ճշմարիփ պարզամին եւ սուս մարգարէին պարզամին: Ասպուծոյ պարզամը որպէս բեռ է, ծանրութիւն է լսողին համար, մինչ սուս մարգարէին պարզամը թեթեւ ու հաճելի է, «խաղաղութիւն, խաղաղութիւն» խոսքանալով: Փոխանակ բեռ է ըսելու, ընդհակառակը, «Տէրը ի՞նչ խօսեցաւ, ի՞նչ պարասիան գուաւ» (35 հմր): Ընդհակառակը, Ասպուծոյ խօսքը բեռ չէ, այլ իրաւել կոչ է մեղանորին, որպէսզի ապաշխարութեամբ վերադառնայ իր սխալ ու չար ճամբէն եւ Ասպուած ալ փոկէ զինք: Բայց որովհետեւ պիփի շարունակեն ըսել, Ասպուծոյ բեռը, Ասպուած ալ զիրենք պիփի մոռնայ ու երեսէ պիփի ձգէ, ու յաւիգենական նախապինք ու անարզանք պիփի դնէ անոնց վրայ (39-40 հմր):

ԵՐԿՈՒ ԿՈՂՈՎ ԹՈՒՅ (24:1-10)

Այնապէս ինչպէս բրուտին օրինակով Տէրը իր պարզամը գուաւ Երեմիային, այնապէս ալ երկու կողով թուղերու օրինակով դարձեալ իր պարզամը կու գոյց գոյց գոյց իրկութեամբ իսպուածութեամբ:

Հերաքրքրական է, որ թուղը, այնապէս ինչպէս միւս պարուներու պարզային, իբրեւ առաջին պարուի, երախայրիք, Ասպուծոյ ընծայուելու էր. «Երկրիդ առաջին երախայրիները քու Տէր Ասպուծոյդ գունք պէտք է բանիս» (Ելից 23:19): Պարուղը, որպէս խորհրդանիշ նաև ժողովուրդին, որովհետեւ Իսրայէլն ալ Ասպուծոյ համար իբրեւ առաջին ժողովուրդ, պէտք էր ամբողջութեամբ Ասպուծոյ ընծայուէր, Անոր գրամդրութեան բակ ըլլալու, Անոր կամքին համաձայն ապրէլու: Բայց ահա երկու կողով թուղերու օրինակով ցոյց կը գորուի, որ մէկ կողովը աղէկ թուղերով լեցուն, իսկ միւս կողովը՝ գէշ թուղերով, Տիրոջ բանարին առջեւ դրուած:

Ահա հակառակ գերութեան, Տէրը կը խոսքանայ, փրկութիւն: Աղէկ թուղերը, անոնք են, որոնք գերութեան բարուեցան Բաբելոն, որոնք այդ կացութեան մէջ առիթը ունեցան իրենց անձերը խոնարհեցնելու, առիթ ապաշխարութեան, զԱսպուած փնտուելու: Իսկ անոնք որոնք Երուասդէմի մէջ մնացին, եւ գերութեան չբարուեցան, նախ այնապէս կարծեցին, որ իրենք աւելի հաճելի են Ասպուծոյ աքին, խորքին մէջ, սակայն, այդպէս չեր, ընդհակառակ անոնց պարզային Տէրը զիրենք կը ներկայացնէ որպէս գէշ թուղեր, որովհետեւ անոնք մնացին իրենց մեղքին մէջ: Իսկ անոնք որոնք գերի բարուեցան, անոնք առիթ ունեցան անդրադարձի, Ասպուծոյ վերադառնալու: Լաւագոյն օրինակը Դանիէլ եւ իր երեք ընկերները, որոնք մերժեցին թագաւորին առաջարկը, եւ մնացին հաւաքարիմ Ասպուծոյ: Ահա

Ասպուծոյ խոսքումը. «Իմ ազքերս անոնց վրայ պիտի հասքափեմ բարութեան համար, ու զանոնք այս երկիրը պիտի դարձնեմ եւ զանոնք պիտի շինեմ ու պիտի ջկլցնեմ: Զանոնք պիտի դիմկեմ ու պիտի չխեմ: Անոնց այնպիսի սիրով մը պիտի դամ, որ զիս ճանչնան թէ ես եմ Տէրը: Անոնք իմ ժողովուրդս պիտի ըլլան ու ես անոնց Ասպուածը պիտի ըլլամ, որովհեքեւ իրենց բոլոր սրբովը ինծի պիտի դառնան» (6-7 հմբ): Առաջին խոսքումը. Ասպուծոյ ազքը մնայուն անոնց վրայ, զիրենք պաշտպանելու, երբեք Ասպուծոյ ազքն հեռու պիտի ըլլան: Ասպուծոյ ազքը անոնց վրայ բարութեան համար: Գերի պիտի դարուին, կամ արդէն իսկ դարուած են, բայց ահա խոսքումը, որ եփ պիտի վերադառնան: Յաջորդ խոսքումը Տէրը պիտի շինէ եւ ջկլցնէ, տնկէ ու ջվէ: Մանաւանդ՝ անոնց պիտի այնպիսի սիրով մը դայ, որ զԱսպուած ճանչնան որպէս Տէր: Կռաջին խոսքումին կրկնութիւնը, անոնք ինծի ժողովուրդ եւ ես իրենց Ասպուածը: Այս բոլորը ինչո՞ւ, «որովհեքեւ իրենց բոլոր սրբովը պիտի դառնան» (7 հմբ): Այս, Տէրը խոսքացաւ փրկել, բայց այդ խոսքումը իր լրումը, կապարումը կը գրնէ անոնց, որոնք իրենց բոլոր սրբով պիտի վերադառնան Ասպուծոյ: Այդ խոսքումին կապարումը մեքենական չէ: Ահա նեղութեան մէջ զԱսպուած փնտռելու եւ ամբողջութեամբ Իրեն վերադառնալու: Անգամ մը եւս զԱսպուած ունենալու իրենց կեանքի կեղրոնք, ապրելու Անոր կամքին համաձայն: Հեքեւելու ու գործադրելու Անոր պատուիրանները: Ուսպի միայն զԱսպուած ճանչնալը բաւարար պիտի ըլլայ եթէ Ասպուծոյ վերադառնալ չկայ ամբողջական սրբով:

Իսկ անոնք որոնք գէշ յուզերն են, այսինքն՝ ովքեր որոնք Երուսաղեմի մնացորդը, նաեւ Եգիպտոսի մէջ բնակողները, Ասպուծոյ դապասպանը: Նեղութիւն, թշուառութիւն, նախադիմք, ծաղրանք, անարգանք ու անէծք, սուր սով ու ժանքախիպ: Այն դապասպանին նման որ Եգիպտոսի գլխուն եկաւ: Ինչպիսի յաջողութիւններ ալ ունենան, սակայն, Ասպուծոյ անէծքը անոնց հեփ մինչեւ վերջ, որ պիտի չկարենան վայելել: Ասոնք անոնք են, որոնք չարութեան մէջ ինկան եւ երբեք չուզեցին վերադառնալ Ասպուծոյ: